

Zuinige zege van de rede.

DE KENNISMAKING.

Dramatische eenakter

van

Herwig Van Landuyt

Personages :

Diane Emmerechts, alias tante Di, tante en pleegmoeder van Elfie.

Elfie Emmerechts, pleegdochter van Diane.

Luna, vriendin van Elfie.

Decor :

De living van Diane.

Diane : Je gaat nooit rijk worden als je alleen in de week werkt.

Elfie : 't Is niet waar !

En zijn er veel die ..?

Diane : 's zondags willen werken ?

Elfie : Nee die willen rijk worden.

Diane : Iedereen, alleen onnozele kinderen denken daar anders over. Maar 'k ben zeker dat je daar niet wilt bij horen.

Elfie : Goed gezien. Tante je kent me werkelijk door en door. Hoe komt dat aangezien je me nauwelijks ziet ?

Diane : Vind je dat ik teveel werk ?

Elfie : Ja en nee. Nee het bekomt je. Ja, leven doe je niet alleen. Ik kan er van meespreken, op 't internaat zijn we met 189, van alle kleuren en geuren.

Diane : Je krijgt er de opvoeding die je moeder je zou hebben willen geven, of niet soms ?

Elfie : Is 't waar ? Allee des te beter. Ouders ! Je bent er nooit mee klaar, zelfs niet als ze 'r niet meer zijn.

Diane : Ik ben er toch !

Elfie : Vind je ?

Diane : Ja ik denk constant aan...

Elfie : aan mij ?

Diane : Aan wie anders ?

Elfie : (knuffelt haar tante en dan plechtig) : Tanteke tanteke voorwaar ik zeg het je, je bent, alle omstandigheden in acht genomen, de ideale reserve ma.

Diane : Dank je schat.

Elfie : Voor één keer meen ik het. Geen ouders hebben is voor tieners geen groot nadeel.

Diane : Ah nee ?

Elfie : Om niet te zeggen een klein voordeel.

Diane : Een voordeel ?

Elfie : Ja je hebt de opinie mee. Mensen die je van haar noch pluimen kennen hebben met je te doen.

Diane : Op die manier !

Elfie : Ja maar wezen zijn geen trezen, geen seuten. Ze hebben alleen geen ouders, 't zijn dus ... 't zijn ... allee heb je je tong ingeslikt ?

Diane : Euh euh zeg jij het maar Elfie. Jij kunt het weten.

Elfie : 't Zijn buitenbeentjes.

Diane : Ah zoals pleegmoeders !

Elfie : Pleegmoe ..? Misschien, maar jij hebt het wel gezocht, ik niet. Je hebt me in huis gehaald en direct weer aan 't internaat afgestaan.

Diane : Dat was het beste voor iedereen.

Elfie : Wat het beste was zullen we nooit weten.

Diane : Nee maar geef toe dat het een slecht moment was om te gaan experimenteren.

Elfie : Nu, dat ik er niet aan de deur gezet werd, heb ik enkel en alleen aan mijn wees-zijn te danken.

Diane : 'k Was er zeker van . Heb je je tranen de vrije loop gelaten om de directie te vermurwen om te mogen blijven ?

Elfie : Een paar keer.

Diane: Niet meer ?

Elfie : Nee ik denk het niet.

Diane : Bizar, ik dacht dat je het vaker bont gemaakt hebt.

Elfie : Allee 5 of 10 keer.

Diane : Tja, rekenen was ook je ma's sterkste kant niet.

Elfie : Wat was dat dan ?

Diane : Haar sterkste kant ?

Elfie : Ja.

Diane : Ze was ... ze was onverzettelijk, niet tegen te houden, als kind al.

Elfie : Tof, keileuk in kleutertaal.

Diane : Dat ze niet te stoppen was ?

Elfie : Dat ik een redelijk gelukkig vrouwelijk kind ben met alles erop en eraan en onverzettelijkheid in mijn genen.

Diane : Mijn streefdoel voor jou is “gelukkig” niet “redelijk gelukkig”.

Elfie : Streef maar streef maar . Ik zal je helpen. (Stuurt een berichtje naar Luna, haar vriendin.)

Diane : Mag ik weten hoe ?

Elfie : Luna komt.

Diane : Maar Elfie...

Elfie : Ik weet het, op school ga 'k er bij manier van spreken elke avond mee slapen ...

Diane : en mij zie je alleen in 't weekend.

Elfie : Klopt en dan nog alleen als je je werk voor mij laat staan.

Diane : Voilà.

Elfie : En laat dat nu net een situatie zijn waarbij ik me ongemakkelijk voel.

Diane : Ongemakkelijk ? 't Is niet waar !

Elfie : Wel waar. In elk geval half en half.

Diane : Half waar !

Elfie : Ja als ik je daarmee een plezier kan doen, tenslotte ...

Diane : Tenslotte ?

Elfie : tenslotte heb ik het aan jou te danken dat ik niet dag en nacht wordt afgeranseld en verkracht.

Diane : Afge... en ver... ?

Elfie : Ja in een weeshuis. Tante toch zeg me niet dat je niet weet hoe 't er daar aan toegaat.

Diane : Ik ? Niet meer dan jij maar mocht het waar zijn dat er ook maar één meisje ooit 1 keer zo werd mishandeld dan ben ik in de wolken dat je daar niet bent terechtgekomen.

Elfie : Ik ook maar ik ben daar niet de godganse dag mee bezig.

Diane : Ik wel misschien ? Ik wist niet eens dat er nog van die Weinstein-weeshuizen bestaan. Ik dacht dat wezen nu in pleeggezinnen terechtkomen.

Elfie : Ik zit er niet in, dat is 't voornaamste.

Diane : Dat je 'r niet inzit dankzij mij.

Elfie : Merci, leve 't maffe maar onvolprezen internaat waar ik redelijk gelukkig ben en dus niet wil buitenvliegen.

Diane : Goed zo.

Elfie : Maar om je streefdoel, me gelukkig maken, te bereiken komt Luna. Met haar kan ik alles aan.

Diane : En met mij niet of ook maar half en half.

Elfie : Jij bent mijn pleegmoeder. 't Is je rol en je hebt er voor gekozen.

Diane : 't Lijkt wel "pleeg mij en zwijg".

Elfie : Mag ze komen Luna ? Ze is al onderweg.

Diane : Ja maar volgende keer eerst vragen.

Elfie : Oké.

Diane : Afgesproken ?

Elfie : Ja, ofschoon iets me zegt dat het sneller geregeld is als ik niets vraag.

Diane : Als je me voor een voldongen feit plaatst.

Elfie : Zo is dat, toe leg je 'r maar bij neer. Op die manier zijn we van de onvermijdelijke eindeloze discussies, die toch uitdraaien zoals we allebei weten, vanaf.

Diane : Hm ! Enerzijds heb ik er alle belang bij ...

Elfie : de ideale inval-ma te zijn maar en nu komt het, anderzijds...

Diane : anderzijds ondermijn ik willens en wetens mijn gezag.

Elfie : En dan, als je daarmee de rust in 't huishouden bewaart.

Diane : Minder gezag...

Elfie : Minder stress meer rust en dus langer en gelukkiger leven m.a.w. "luxe, calme et volupté"

Diane : Matisse mijn favoriete schilder geïnspireerd door Baudelaire mijn favoriete dichter. Je weet ze wel te bespelen jij, je inval-moeder.

Elfie : "Ginds is alles rimpelloos schoon. Luister, rust, wellust". Is 't ja ?

Diane : Omdat je 't zo goed aangebracht en vertaald hebt en omdat ik je niets kan weigeren.

Elfie : 't Is in je eigen belang, stress is slecht voor 't hart en voor nog van alles.

Diane : Tegen wie zeg je 't !

Elfie : Je opjagen is jagen op een burn-out.

Diane : Straks moet ik je nog bedanken dat ik er hier niet helemaal opgebrand bij loop.

Elfie : Graag gedaan. Nooit zal ik vergeten dat je me uit het bed van de plaatselijke Weinstein hebt gehouden . Nooit... of ik zou al stokoud moeten worden.

Diane : En da's weinig waarschijnlijk.

Elfie : Ah ? Zie 'k er zo belabberd uit ?

Diane : Alsof je de hele week wiet gerookt hebt.

Elfie : Kun je 't aan me zien ?

Diane : Nee ik was een lijntje aan 't uitwerpen.

Elfie : Een lijntje een lijntje ? Foei en de ongerepte jeugd heeft het al zo moeilijk om van die shit af te blijven.

Diane : Ik trek mijn lijntje terug.

Elfie : Allee 't is goed voor één keer, volgende keer...

Diane : Er komt geen volgende keer.

Elfie : Je moet nu maar 's volwassen gaan worden.

Diane : Volwassen, ik ?

Elfie : Ja. Soms ben ik ouder...

Diane : dan jij ?

Elfie : Ja hoe gênant is dat, begrijp je wat ik bedoel ?

Diane : 'k Doe wat ik kan, maar je maakt het me wel erg moeilijk ! Mijn kinderen !

Elfie : Zwijg. Je hebt, mij niet meegerekend, geen kinderen.

Diane : 't Is nog niet te laat.

Elfie : Nee maar 't is wel 5 vóór 12. In je plaats zou 'k als ouwe tante voor een jonge knul van een jaar of 16 kiezen.

Diane : Tja een knul van 16 die zou wel heel lang kunnen meegaan.

Elfie : Luna's broer is 16, spreekt vloeiend Latijn zonder Antwerps accent en heeft volgend jaar 't middelbaar achter de rug.

Diane : Interessant.

Elfie : Je mag dan wel geen beroep doen op een al te jonge babysitter.

Diane : 'k Begrijp waarom.

Elfie : Da's al iets.

Diane : Een eeuweling ?

Elfie : Een eeuweling, die zal je zelf moeten pampieren. Neem dan tenminste een ouwe tante die nog niet incontinent is, gebruik een beetje je verstand.

Diane : 't Is niet dat ik per se kinderen wil. Eigenlijk heb ik met jou al meer dan last genoeg.

Elfie : Last met mij ?

Diane : Ja.

Elfie : Da's de beste. Merde alors ! Last met mij, komt dat tegen !

Diane : Last is misschien niet 't juiste woord.

Elfie : Zie je wel ! Waarom gebruik je dan 't juiste niet ?

Diane : Om niet te lang te moeten zoeken.

Elfie : 'k Zal je helpen, "eigenlijk heb ik met jou lol genoeg".

Diane : De nagel op de kop. Je fratsen maken mij al vrolijk op voorhand. Waarom zou 'k er dan nog een snotjong bij willen ?

Elfie : Jij hebt de keus, ik niet, nog niet.

Diane : Als je eenmaal ....

Elfie : Als ik eenmaal op mijn eigen benen zal staan ga 'k het tegendeel doen van wat jij doet.

Diane : Ah ga je trouwen ?

Elfie : Niet omdat ik je leven sleur vind want daar breng ik af en toe afwisseling in maar omdat ik wil weten waarom je je leven aan je werk vergooit.

Diane : Weet het me te zeggen als je 't gevonden hebt.

Elfie : Ik ken ook ouders, echte dan, die hun kinderen ...

Diane : hun eigen vlees en bloed,

Elfie : ja zodanig goed kennen dat ze hen een zekere richting uitsturen met de bedoeling...

Diane : hen de andere te zien uitgaan maar aangezien de kinderen, de leperds, de slinkse streken van hun ouders kennen zetten ze hen toch met alle gemak een hak.

Elfie : Laat het ons hopen.

Diane : Echte ouders, je zal er maar mee opgezadeld zitten !

Elfie : C'est ça. Jij hebt er gehad. Jij kunt het weten.

Diane: Ik kan er geen kwaad woord over zeggen. Zij hebben me niet...

Elfie : gepusht in een bepaalde richting.

Diane : Zeker niet hoewel het een publiek geheim is dat ouders willen dat hun kinderen slagen in studies die ze zelf niet aangekund hebben.

Elfie : Zelig. Tante Di je bent met lengten voorsprong een betere moeder dan die zielepoten van echte ouders. Herinner me er alsjeblieft aan als 't nodig is.

Diane : Liefst nooit. Van kinderen volwassenen maken is altijd de heuvels oprijden en daar tellen de lengten voorsprong dubbel.

Elfie : Goed gezien.

Diane : Goed gezien of niet. Met jou is 't bijna gelukt.

Elfie : Tante, ik ga 't niet uitbazuinen, onmetelijk content zeker ?

Diane : Dat je bijna uit je pleegmoeders rokken bent ?

Elfie : Precies, geef het maar toe dat je me liever kwijt bent dan rijk.

Diane : O !

Elfie : Was het te herbeginnen zou je 't nog doen ?

Diane : Nee, nu 'k weet wat er in die weeshuizen gebeurd is zou 'k je er één keer per jaar komen bezoeken met een kilootje fruit en misschien een werkschortje.

Elfie : Van je familie moet je 't hebben ! Je bent toch familie of doe je alsof ?

Diane : Ik ... ik ben je tante.

Elfie : De enige zus van mijn ma.

Diane : Van je pa.

Elfie (recht gesprongen) : Van mijn pa ?

Diane : Ja en 't is een pak van mijn hart dat je 't eindelijk weet.

Elfie : Shit van die ... heb je zelf ook ooit moordplannen gehad ?

Diane : 't Was een accident. Ze waren allebei stomdronken en de burens die je een dagje meegenomen hadden naar de kust hebben hen gevonden.

Elfie : En ... ?

Diane : Jij sliep nog in de wagen.

Elfie : Is dit nu de definitieve versie of nog maar eens een variante ?

Diane : Zo is het helaas gebeurd. Je bent nu oud genoeg om het te weten. Sorry Elfie schat.

Elfie : Sorry ?

Diane : Ja, dat ik het je niet eerder heb durven zeggen, (knuffelt Elfie), je was nog geen 4.

Elfie : Ja maar je hebt wel gewacht tot ik vijf keer zou oud ben om me dit te vertellen.

Diane : 't Spijt me liefje. Ik...

Elfie : 'k Weet het. Je zat met een ei in je broek ...

Diane : Zoiets ja.

Elfie : Omdat je dacht dat ik mijn nek zou uitgestoken hebben en er zou over gaan opscheppen zijn. Niet iedereen is de vrucht van twee moordmachines.

Diane: Elfie !

Elfie : Zeg me niet dat mijn ouders twee doodgewone zuiplappen waren.

Diane : Absoluut niet.

Elfie : Oef.

Diane : Ze dronken af en toe een glaasje ...

Elfie : teveel.

Diane : Ja en verder was het een stom ongeluk.

Elfie : Maar ...

Diane : Zeg maar liefje.

Elfie : Als we 't nu 's over de collaterale slachtoffers hebben, over jou en over mij.

Diane : Is dat wel nodig ?

Elfie : Over mij dan, ik ben beter af, veel beter, als dochter van een stelletje moordenaars dan als nakomelinge van een duo zuiplappen.

Diane : Wat de empathie betreft,

Elfie : ja van iedereen met wie ik contact heb.

Diane : Die heb je sowieso.

Elfie : Zoals alle wezen maar 'k blijf erbij dat ik er alle belang bij heb dat niemand denkt dat het een stom ongeluk was.

Diane : Zwijg er nu maar over.

Elfie : Oké, oké.

Diane : Zo wil ik het horen !

Elfie : Mijn pa ...

Diane : Ja zoetje ?

Elfie : was je broer. Jij weet er dus alles van.

Diane : Ongeveer ja.

Elfie : Was hij zo'n type die graag vrouwen slaat ?

Diane : Hij ?

Elfie : Ja, heeft hij je als kind ooit geslagen ?

Diane : Euh niet meer dan normaal.

Elfie : Normaal ?

Diane : Ja zoals kinderen doen, jongens en meisjes.

Elfie : Heb jij hem ooit een bloedneus geslagen ?

Diane : Nee.

Elfie : En hij jou ook niet ?

Diane : Nee.

Elfie : Hij sloeg je met plezier op andere plaatsen.

Diane : Hij sloeg me niet met plezier maar hij werkte af en toe zijn colère op me uit.

Elfie : Lang ?

Diane : Nee ja pa was al eens opvliegend en dan moest alles en iedereen het ontgelden.

Elfie : En dan ?

Diane : Uiteindelijk ging hij mokken om zijn eigen wonden te likken die hij tegen de muren had opgelopen.

Elfie : En zeggen dat er ook gewone ouders zijn !

Diane: Je bedoelt doodgewone.

Elfie : Zo gewoon dat ze dood lijken, griezelig hé, doodeng.

Diane : Vaders op de trein met hun lunch in een brooddoos, hun doos in een tas en de tas in 't bagagerek.

Elfie : Moeders waaraan je niet kunt zien...

Diane : dat ze moeder zijn.

Elfie : Ja de knieën dicht tegen elkaar alsof ze willen ontkennen wat er tussen hun dijen is gebeurd.

Diane : Nu ja talloze koppels die buiten doodgewoon lijken volg je waarschijnlijk best niet naar binnen.

Elfie : Mijn pa en ma op kop. En ik peddelend op mijn fietsje nietsvermoedend achter hen aan.

Diane : Je was een gelukkig kind tot die fatale dag.

Elfie : Speelden ze met mij, had ik poppen, een speelgoedhuis ?

Diane : Je had het allemaal, een kamer vol.

Elfie : Shit, doodgewone rolmodellen van ouders !

Diane : Absoluut.

Elfie : Weet je wat ?

Diane : Wat dan liefje ?

Elfie : Straks gaan we naar 't park om ze te bekijken.

Diane : De passanten met hun kinderen.

Elfie : Ja, spannend !

Diane : Vóór 't gaat onweten dan.

Elfie : Wat ik wil uitvissen is hoe schabouwelijke koppels lopen met hun dutsjes van kinderen.

Diane : En wat doen we met Luna ?

Elfie : Twee wezen zien meer dan één.

Diane : Omdat ze ook..?

Elfie : Haar geval is minder spectaculair dan 't mijne, prozaïscher.

Diane : Verongelukt.

Elfie : Ja , in 2 operaties. Ze is lichtjes jaloers op mij. Nu ja dat zijn ze allemaal de meisjes.

Diane: De jongens niet ?

Elfie : De jongens ook.

Diane : En weten ze ook wat er gebeurd is, echt gebeurd ?

Elfie : Nee, jij wel ?

Diane : Min of meer.

Elfie : Min of meer, c'est ça. Daar moet ik het mee doen.

Diane : Helaas, 't is niet anders.

Elfie : En die kindvriendelijke bureen ?

Diane: Vertrokken, de kluts kwijt. Zou jij de biezen niet pakken als je zoiets met je eigen ogen ziet ?

Elfie : Waarom heb je ze niet gezocht?

Diane (met haar gedachten bij de moordscène) : Volgende keer liefje, volgende keer.

Elfie (schudt haar tante door elkaar) : Volgende keer, shit tante je luistert niet eens naar wat ik je vraag.

Diane : 't Spijt me kindje ik keek met hun ogen naar de scène en ik was er kapot van.

Elfie : Vertel me wat je gezien hebt. Als kind van dat bloeddorstig stel heb ik daar recht op.

Diane : Alles zat onder 't bloed lieveling.

Elfie : Alles, ramen, deuren, vloeren, meubelen ?

Diane : Ja.

Elfie : En 't plafond ?

Diane: Ook.

Elfie : Kan 't geen ketchup geweest zijn ?

Diane: Op 't eerste gezicht zijn ze doodgebloed, wel een hele emmer bloed hebben ze achtergelaten.

Elfie : Shit en een boodschap voor mij was er niet bij, geen kleine geen grote ?

Diane : Niets, ze wisten niet wat hen overkwam.

Elfie En mij ? Hebben ze aan mij gedacht ?

Diane : Ze waren dronken schatje.

Elfie : En noem me niet uitentreuren "schatje", 't is net of ik je nog iets moet opbrengen.

Diane : Ja zoetje

Elfie : Waren die twee loeders wel mijn ouders ?

Diane : Helaas wel.

Elfie : Ben je daar zeker van ? Ik herken mijn bloed niet in dat van die twee rotzakken. Wacht. (Haalt een mesje uit de keuken en vóór haar tante kan ingrijpen snijdt ze in haar arm.) Ai Shit ! Ga je me laten doodbloeden zoals je broer ?

Diane : Hier houd dat zakdoekje op de wonde.

Elfie (bekijkt het bloed op de zakdoek, en dan tegen haar tante die een pleister klaar houdt) : Zeg nu zelf is 't niet anders dan dat van hen, mijn bloed ?

Diane : Inderdaad heb je van je leven, volkomen anders.

Elfie : Was 't maar waar ! Je liegt, bloed is bloed.

Diane: Ik bedoel dat mocht ik een transfusie nodig hebben ik zonder analyse blindelings op jouw bloed zou vertrouwen om me in leven te houden.

Elfie : Domme Di !

Diane: Wat zeg je ?

Elfie : Domme lieve Di. Mocht ik al geen pleegmoeder hebben 'k zou jou op mijn blote knieën voor de kutjob polsen. (Dikke kus voor tante Di.)

Diane : Ik krijg er hartkloppingen en een rode kop van. Heb je iets nodig dat ik je niet kan geven ? Een Lamborghini, een villa op Capri ?

Elfie : Ik ben de rijkste halfwees ter wereld. 'k Heb een moeder uit de duizend.

Diane : Uit de .. ?

Elfie : Je hebt me goed begrepen, uit de honderdduizend.

Diane : Stop. Genoeg is genoeg. Ik zweet al als een dwangarbeider en straks ga 'k nog bleiten als een klein kind.

Elfie : Bleiten kan geen kwaad. 'k Heb ook veel gebleit als klein kind.

Diane : Ocharme !

Elfie : 'k Heb ze vreselijk gemist mijn moeder... dat dacht ik althans.

Diane : Waar het op aankomt is dat je gewapend bent voor de toekomst en hoe je je nu voelt.

Elfie : Nu weet ik dat ik dat stuk loeder-moeder liever kwijt ben dan rijk, of wat dacht je ?

Diane : Waar ze nu is...

Elfie : is ze goed hoewel ik hoop dat ze niet vredig aan 't rusten is.

Diane : Dat zal wel niet.

Elfie : En mijn pa nog minder.

Diane: De hel, je niet te zien opgroeien, is hun verdiende loon.

Elfie : En jij tante Di, lieve tante...

Diane : Ja wat zou je nog willen weten ?

Elfie : Waarom ... lijk ik op hen ?

Diane : Waarom ik de foto's heb laten verdwijnen ?

Elfie : Waren ze zo afschuwelijk ?

Diane : Ja en nee, in elk geval niet te combineren met wat ze in je leven aangericht hebben.

Elfie : De juiste keus was dat, de enige trouwens. 'k Zou ze toch nooit bekeken hebben uit schrik.

Diane : Uit schrik ?

Elfie : Ja dat ik op hen lijk.

Diane : Meisjes lijken zelden op hun vader en op hun moeder alleen als ze zich aan haar spiegelen.

Elfie : Dan ben ik gerust.

Diane : Toen ik de eerste keer verliefd werd...

Elfie : Jij ?

Diane : Ja ik ben een vrouw van vlees en bloed , ja een vrouw zoals er nog zijn.

Elfie : Hm ! (De blik op het mes op de tafel.) Ook een sneetje ?

Diane : wist ik direct hoe laat het was.

Elfie : Halfzeven, zeven uur.

Diane : Ja.

Elfie : Zeg me niet dat je naast de verkeerde wakker geworden bent .

Diane knikt ja.

Elfie : Blijven proberen tante, er zit niks anders op. Hoe oud was je toen, een jaar of veertig ?

Diane : Waarschijnlijk.

Elfie : Laatrijp ! Niet te geloven.

Diane : Raar maar ver van waar, 'k was ongeveer zo oud als jij nu.

Elfie : Je ziet er niet uit alsof je ooit achttien geweest bent.

Diane : Ik weet het en ik ben daar niet rouwig om.

Elfie : En zou je nog kunnen verliefd worden op een ouwe kwibus ?

Diane : Nee, twee keer zo oud als ik is 't maximum.

Elfie : Nu weet ik waarom ik op 't internaat zit.

Diane : Om je niet in mijn voeten te hebben als ik er in de week op uittrek.

Elfie : Heeft mijn pa je ooit, je weet wel .. ?

Diane : Twee keer nee.

Elfie : Had hij veel vriendinnen, viel hij de jouwe lastig of zij hem ?

Diane : Ik zat wel eens achter zijn vrienden aan.

Elfie : En kon je ze krijgen ?

Diane : Meisjes krijgen wie ze willen maar vóór ze 't goed en wel beseffen is het voorbij.

Elfie : Tante toch de exclusiviteit is niet meer van deze tijd. Je moet echt leren...

Diane : leven met andermans afgeleefde afdankertjes.

Elfie : Ja, leren delen. Alles voor mij en niks voor een ander is voorgoed voorbij.

Diane (terzijde) : Als ze maar niet haar moeder achterna gaat !

Elfie : Je wil toch ook je huis je tuin en je eten delen met wie er geen heeft of ga je ze laten watertanden terwijl jij zit te schransen ?

Diane : Nee natuurlijk niet.

Elfie : Alleen je lief deel je niet ?

Diane : Nee.

Elfie : Hoe kleingeestig !

Diane : Een kleingeestige tante uit de duizend.

Elfie : Nee een tante –Sidonie-achtige ouderwetse tante.

Diane : Soit maar dan één die je aan een degelijk internaat heeft toevertrouwd waar je alles met om 't even wie hebt leren delen.

Elfie : Bijna alles.

Diane : Wat dan niet ?

Elfie : Mijn verdriet.

Diane : Je verdriet ? Misschien omdat je ervoor gekozen hebt.

Elfie : 't Was alles wat me restte.

Diane : En ik in dit verhaal ?

Elfie : 'k Heb mijn verdriet gekoesterd overdag en 's nachts. 'k Ben ermee gaan slapen en 'k ben ermee opgestaan.

Diane : Maar waarom heb je me niets gezegd liefje ?

Elfie : Zie je de leegte rondom mij ? Dertig stoelen van dertig klasgenoten . Waar zijn ze ?

Diane : Toe, zo erg kan het niet geweest zijn.

Elfie : Toegegeven, er waren dagen dat ik er niet alleen was maar 't zijn de andere dagen die me bijgebleven zijn.

Diane : Denk je niet dat de tijd nu rijp is om je melancholie te sublimeren en er positieve energie uit te halen, jij en Luna samen.

Elfie : 't Is 't proberen waard. Wat riskeer ik ?J

Diane : Ja, niks.

Elfie : 't Is me wel opgevallen...

Diane : Wat dan zoetje ?

Elfie : dat je zelf niet van plan bent een poot uit te steken om mijn gemoedstoestand te doen omslaan.

Diane : O ! Hoe kom je erbij ?

Elfie : Omdat je 't letterlijk zo verwoord hebt, " jij en Luna ".

Diane: Goh, je kent mij. Ik bedoelde wij samen , jij, Luna en ik.

Elfie : Ik vergeef het je, dat en al het weerzinwekkends dat je mondjesmaat op mij afvuurt.

Diane : Verwacht je dan nog meer gruwel ?

Elfie : Eigenlijk wel.

Diane : Maar kindje toch !

Elfie : Laat die "je" er af en vooruit met de geit.

Diane : Tja 't is allemaal zo lang geleden en behalve met de politie en de burens heb ik het er met niemand over gehad.

Elfie : En heb je nooit 't idee gehad dat je 't bloedbad best zelf kon verwerken bv door het van je af te schrijven of door er over te praten ?

Diane : Nee nooit. Ik wou er zo weinig mogelijk over weten . 't Was voorbij, voorgoed voorbij.

Elfie : En wanneer je 's nachts wakker lag, dacht je dan niet aan je broer ?

Diane: Nee maar 'k had er wel nachtmerries van ...

Elfie : waarin hij je vermoordde, aan stukken sneed en invroor.

Diane: Vreselijke vent!

Elfie : 't Was mijn pa, mijn held.

Diane : Toen ?

Elfie : De enige held die 'k had. Een antiheld zoals uit je nachtmerries blijkt.

Diane : Hij was dronken, dat is iets dat je hem moet kunnen vergeven.

Elfie : Zou jij 't mij vergeven als ik je in een dronken bui van kant maak ?

Diane: 't Zou te laat zijn en zo vergevingsgezind ben ik niet.

Elfie : Hm ! Weet je tenminste waarom ik je poepzat zou kunnen ombrengen?

Diane : Misschien om op je antiheld te lijken.

Elfie : Nee omdat ik het zonder alcohol op niet zou aandurven.

Diane : Zwijg stillletjes, ik ben er zeker van dat die gedachte nooit bij jou zal opkomen.

Elfie : Hoe was hij als hij niet gedronken had ?

Diane : Zoals ik, zoals jij, zoals iedereen.

Elfie : Charmant ?

Diane : Behulpzaam en verstandig zoals wij.

Elfie : Niet fameus, bedoel je.

Diane : Normaal.

Elfie : Gemiddeld.

Diane : Wie zal 't zeggen ? Hij is al bijna 15 jaar gecremeerd.

Elfie : 't Zal maar je pa geweest zijn en de enige souvenir die 'k van hem heb is af een toe een nachtmerrie via een min of meer betrouwbare tussenpersoon.

Diane : Ik ?

Elfie : Ja 'k weet nog maar een kwartier dat het je broer was.

Diane : 't Spijt me liefje, ik had het je al eerder kunnen vertellen.

Elfie : Daarom wou 'k ook weten of je 'r seks mee gehad hebt.

Diane : Omdat je 'r terecht van uitgaat dat zo iets in een familie als de onze niet getolereerd wordt.

Elfie : In een eerbare familie als de onze ?

Diane : Precies.

Elfie : Maar moord wel ?

Diane : Ook niet.

Elfie : Ook niet, ook niet, betekent dat dan net iets meer dan seks tussen broer en zus ?

Diane : Absoluut niet en mijn broer was geen moordenaar.

Elfie : Hij heeft alleen in verregaande staat van dronkenschap zijn vrouw met een lege fles definitief 't zwijgen opgelegd.

Diane : Helaas.

Elfie : Is dit nu erger dan seks met je broer ?

Diane : Veel erger, Elfie toch !

Elfie : Dus mag je 't me zeggen of hij je magisch driehoekje heeft uitgeprobeerd. Toe tanteke toe.

Diane : Je pa was mijn broer. We hadden het niet over zulke dingen. Wat zouden we ze dan gaan uittesten zijn ?

Elfie : Wat een saaie vent zeg ! Je mag hem hebben !

Diane: Bedankt !

Elfie : Pfft, een bliken dominee die de katjes knijpt in 't donker i.pl.v. zijn zus overdag.

Diane : Je pa moest niet stiekem getrouwde vrouwen knijpen in 't donker, hij had ongetrouwde vriendinnen genoeg.

Elfie : Stomme grieten !

Diane : Hoezo ?

Elfie : Loopse teven !

Diane : Hij heeft geleefd, mijn broer !

Elfie : Geleefd ?

Diane : Ja.

Elfie : Niet lang. Hij had redelijk rap zijn bekomste.

Diane : En je ma ook.

Elfie : Een stel nachtmerries van ouders, losers.

Diane : Al zeg ik het zelf, je bent merkkelijk beter af met mij, vind je niet ?

Elfie : Zo te zien wel... alhoewel ...

Diane : Alhoewel ?

Elfie : alhoewel ik betwijfel of ze wel zo zwart waren als je ze maakt.

Diane : Ik maak ze niet zwart. Ik vertel je wat ik weet van wat er gebeurd is.

Elfie : Ik hoop het, maar nooit 's in een afgezwakte versie...

Diane : waarbij ze hun dronkenmansflessengevecht overleven ?

Elfie : Ja een jaar of vijftien of nee lang genoeg om via de burens afscheid van mij te nemen. Is dat nu echt teveel gevraagd ?

Diane: Absoluut niet. Ze hebben er spijt van, berouw. Helaas berouw komt na de zonde.

Elfie : Pastoorspraat. Die moet niet voor dronkenmanspraat onderdoen, integendeel.

Diane : Je moet inderdaad geen excuses van 'k weet niet waar verwachten maar...

Elfie : Maar wat ?

Diane : maar wat je wel over je hart moet krijgen is af en toe een tedere gedachte aan allebei.

Elfie : Aan die twee ongelukspiloten, forget it. Als mijn ma zoals mijn pa klaargekomen is bij mijn conceptie, heb ik die mispunten meer plezier gegeven dan zij mij.

Diane : Je vergeet dat je dankzij hen de wereld gaat zien.

Elfie : Ik hoop het, maar helaas voorlopig alleen 't internaat.

Diane : Vroeg of laat ga je alles vergeten zijn en worden al je klasgenoten wees zoals jij.

Elfie : Laat. Niet vroeg of laat, als ze 70,80 zijn.

Diane : Ja dan.

Elfie : Oké maar dan gaan ze met hun vrolijke vrienden de gebeurtenis vieren i.pl. v. te treuren dat ze 't net niet besterven.

Diane : Meestal wel, een oud gebruik van bij ons.

Elfie : Potsierlijke billenkletswezen waar ik nu eens geen sikkepit mee gemeen heb.

Diane : Helemaal akkoord.

Elfie : Ja maar 'k ga wel verdriet hebben tot achter mijn oren als jij doodgaat.

Diane : Ik ook liefje. 'k Mag er niet aan denken dat ik je ooit opnieuw verweesd ga achterlaten.

Elfie : De enige manier om hier een mouw aan te passen is dat ik eerder 't bijltje leg dan jij.

Diane : Vroeger dan ik ? Geen sprake van. Wat is me dat voor prietpraat, je eigen kinderen wees maken.

Elfie : Kinderen ? 'k Weet hoe 'k er geen ga hebben.

Diane : Wil je 'r geen ?

Elfie : Nee 'k ben niet zot, met de genen van m'n ma !

Diane : Je kan nog van gedacht veranderen.

Elfie : Eventueel, maar niet van genen.

Diane : En toch hield ze van haar Elfie je ma.

Elfie : Alleluja m'n moederke hield van mij !

Diane : Ze hield veel van jou, heel veel.

Elfie : En ik ?

Diane : Jij ook. Weet je dat dan echt niet ?

Elfie : Nee, ik ben maar van één zaak zeker 100% zeker...

Diane : dat ze je achtergelaten heeft.

Elfie : Sneu hé ! Da's het enige dat ik me van haar liefde herinner.

Diane: En toch krijg je ooit een flashback van je eerste herinneringen aan haar, een flashback waar je zult van opvrolijken.

Elfie : Uit ondervinding weet ik dat jonge tieners zich alleen de kwalijke gebeurtenissen herinneren.

Diane : Uit ondervinding zeg je.

Elfie : Ja 'k herinner me nog precies, 't was net vóór de kerstvakantie in de klas van juffrouw Cnudde.

Diane : Je was toen net 10 geworden.

Elfie : Ja, dat Rika vroeg of ze naar 't toilet mocht.

Diane : Oei !

Elfie : "Neen" zei Cnudde "je moest daar maar op de speelplaats aan gedacht hebben ."

Diane : Ocharme !

Elfie : Ze had acute diarree, kun je 't je voorstellen ?

Diane : 't Is niet mogelijk !

Elfie : Op een internaat is alles mogelijk, langs haar benen tot in haar schoenen.

Diane : Heeft het arme kind dan tenminste een colaatje gekregen ?

Elfie : Een..?

Diane: Ja tegen haar ongemak ?

Elfie : Pfft ! Cnudde deed alsof het Rika's schuld was.

Diane : Hoe durfde ze ?

Elfie : De leerkrachten durven alles, de leerlingen niets.

Diane : Behalve jij dan.

Elfie : Ja mij deden ze niets, je weet wel waarom.

Diane : Ik vermoed van wel.

Elfie : Geen strafstudie, niks, geen frietje minder. Ik ben stom geweest, letterlijk.

Diane : Wat had je dan kunnen zeggen ?

Elfie : "Rika blijf nu maar op je stoel zitten, 't is er toch allemaal uit".

Diane : Je hebt er goed aan gedaan voor één keer je mond te houden en haar met de neus op de feiten te laten zitten.

Elfie : Juffrouw Cnudde ?

Diane: Ja.

Elfie : Zij niet alleen, wij allemaal .Ik ben zoals altijd tekortgeschoten.

Diane: Tekortgeschoten ? Maar liefje 't is goed mogelijk dat Rika zich 't voorval niet eens meer herinnert.

Elfie : En ik wel ?

Diane : Ik bedoel dat ze die dag wel compleet zal verdrongen hebben.

Elfie : Hoe zou je zelf zijn, ze herinnert zich hoogstwaarschijnlijk alles maar wil er niet aan herinnerd worden.

Diane: Dat zou logisch zijn.

Elfie : En als je me nu eens vertelt wat jouw eerste herinnering was als tienjarige.

Diane : Een ongeval met twee fietsende knapen, ik was nog geen 10.

Elfie : Waren ze dood ?

Diane : Gelukkig niet. De oudste had de jongste doen vallen.

Elfie : Een duwtje gegeven ?

Diane : Hem in de kant gereden, waarop een vrouw...

Elfie : Zijn moeder ?

Diane : na de schuldige eerst aan een hek te hebben vastgebonden hem vervolgens met een zweepje van twijgen een ferme afranseling heeft verkocht.

Elfie : En dan ?

Diane : De jongen met striemen op zijn billen en zijn kuiten gaf geen kik.

Elfie : En jij wat voelde jij ?

Diane : Onmacht en schuld alsof ik 't voorval uitgelokt had.

Elfie : Raar.

Diane : Echt waar.

Elfie : Aan de ene kant raar dat je ook kind geweest bent.

Diane : En aan de andere kant ?

Elfie : Raar dat je je iets herinnert waar je geen uitstaans mee had.

Diane : Kinderen slaan, bah !

Elfie : Sloeg mijn lief moedertje mij of leefden ze zich enkel en alleen uit op mekaar ?

Diane : Op mekaar waarschijnlijk maar enkel ...

Elfie : als ze gedronken hadden.

Diane : Zo is dat.

Elfie : Ze hielden zo veel van elkaar dat ze zich moed moesten indrinken om...

Diane : Ja.

Elfie : Shit, hoe erg is dat ! Teveel liefde is dodelijk.

Diane : Teveel drank.

Elfie : En hoe hebben ze mekaar ontmoet ? Domme vraag, in de kroeg of in een drankensupermarkt?

Diane : Op een trouwfeest.

Elfie : 't Is niet waar ! Wat deden ze daar ? Ah 'k weet het al , drinken.

Diane : Ze kenden de trouwers.

Elfie : Waren 't ook zuipschuiten ?

Diane : 't Waren vroegere burens,

Elfie : met wie ze zich regelmatig een stuk in hun kraag dronken.

Diane : Je ouders deden meer dan drinken alleen.

Elfie : nog een geluk, nu ja ... Naar wie luisterden ze ? Voor wie stemden ze ? Waren het sossen of Vlaamse m'enfoutisten ?

Diane : Blanco stemmers ?

Elfie : Ja.

Diane : Da 's goed mogelijk.

Elfie : Alles op de drank en niets op de daadkrachtige believers.

Diane : En ze waren fan van U2.

Elfie : Zijn dat dan geen sossen ?

Diane : Vanzelfsprekend ,champagne-sossen. Je kan moeilijk zingen en ervan profiteren om je afschuw voor een ander uit te rocken.

Elfie : Ik zal nooit weten wie ze waren, nu eens half-sos dan weer halfgaar, moordlustige windhanen.

Diane : Goed en kwaad zijn tegenstellingen maar ze liggen verduiveld dicht bij elkaar.

Elfie : Dus kan ik ook ontsporen.

Diane : Ieder van ons kan ontsporen.

Elfie : Niets aan te doen. "goed en kwaad liggen nu eenmaal zo dicht bij elkaar edelachtbare dat u vroeg of laat zelf de verkeerde afslag neemt ."

Diane : Hij ook, ja. Daarom zijn rechters ook zo mild, milder dan volksjury's.

Elfie : Uit eigenbelang.

Diane : Wie weet. Mensen zijn enigma's.

Elfie : De ene al wat meer dan de andere.

Diane : Ja je ouders meer dan jij.

Elfie : Oké een pak van mijn hart. Maar waarom waren ze zo en ik minder ?

Diane : Tja...

Elfie : Hadden ze al moordpogingen achter de rug, waren het recidivisten ?

Diane : Niks daarvan. 't Waren tamelijk voorbeeldige ouders tot die fatale nacht.

Elfie : 'k Geloof er niks van.

Diane : Nee ? Ik eigenlijk ook niet.

Elfie : Waarom zeg je 't dan ?

Diane : Om bestwil.

Elfie : Je wilt er heiligen van maken, goeie moordenaars.

Diane : Als je wilt rust vinden zul je ze nu moeten loslaten lieveling.

Elfie : Niet vóór ik er alles van weet.

Diane : Je zult er nooit alles van weten.

Elfie : Ga je me misschien nog blaasjes wijsmaken ?

Diane : Tegen wil en dank. Je bent nu oud genoeg om alles over hen te weten...

Elfie : maar...

Diane : hun dood zal wil altijd grotendeels een mysterie blijven voor mij en dus ook voor jou, hun hartendief.

Elfie : Shit ik had hun hart gestolen, genoeg voor de voorbeeldige loeders om 't me betaald te zetten en mijn jeugd om zeep te helpen.

Diane : Die nacht waren ze vergeten dat ze jou hadden. Was je er niet met de burens op uit getrokken...

Elfie : Voilà, leg de schuld maar direct bij mij.

Diane : Nee, begrijp me niet verkeerd maar 't had inderdaad anders kunnen lopen.

Elfie : Weerzinwekkend ! Ze hadden hun hartendief ook de kop kunnen inslaan.

Diane : Was je thuisgebleven lieveling dan waren ze niet gaan drinken.

Elfie : Bedoel je dat ze met mij erbij water uit plastic flessen zouden gedronken hebben ?

Diane : Wie weet. Hoop doet...

Elfie : Zeg het maar, "leven", want met dit soort flessen kun je je vrouw niet doodslaan.

Diane : Nee.

Elfie : Je zou kunnen zeggen dat mijn liefhebbende zorgzame ouders geen schuld treft en de drank al evenmin. Hij was alleen verkeerd gebotteld.

Diane : Ze wisten helaas wat ze kochten.

Elfie : Met in hun achterhoofd 't idee dat hun flessen eenmaal leeg gezopen nog konden zorgen voor 't orgelpunt.

Diane : Nee met niks in hun achterhoofd.

Elfie : 't Zou mij verwonderen. Ze voerden iets in 't schild. Ik voel beter wat ze voelden dan jij. Tenslotte was ik hun hartendief en niet jij.

Diane : Absoluut absoluut.

Elfie : Zag je hem dikwijls je broer of alleen met Nieuwjaar ?

Diane : Zo nu en dan.

Elfie : En zag ze je graag komen mama Mia of gaf ze niet thuis.

Diane : Iedereen zag me graag komen, jij vooral.

Elfie : Nee serieus.

Diane : Ik ben serieus.

Elfie : Eerst ik.

Diane : Zonder concurrentie.

Elfie : Heb je van je leven, uitgerekend ik ! Alsof ik voelde waar ik ging terechtkomen.

Diane : Nee omdat je uitkeek naar de cadeautjes die 'k meebracht, zoals alle kinderen daar naar uitkijken.

Elfie : Cool dan ben ik ooit een klein meisje geweest zoals alle andere met een driewieler, twee armen, twee benen en 3 poppen.

Diane : Drie en de rest !

Elfie : Hoeveel ?

Diane : Wel zeven of acht.

Elfie : Acht poppen ?

Diane : Ja, daar sta je van te kijken hé !

Elfie : Geen twijfel mogelijk ze hielden van hun Elfie.

Diane : Veel. Ze hielden veel van hun hartendief.

Elfie : Tenzij ze deden alsof.

Diane : Hoe haal je dat in je hoofd ? Maar kindje toch !

Elfie : Hier een pop, hier nog een pop en nog één. Je weet wel, zwijggeld.

Diane : Zwijggeld ?

Elfie : Ja noem het zwijggeld of smeergeld zoals je wilt, om me koest te houden.

Diane : Poppen als zwijggeld ?

Elfie : Om me rustig te houden, om hen niet voor de voeten te lopen. Hield je broer van poppen ?

Diane : Van poppen ?

Elfie : Ja seks- en modepoppen niet inbegrepen.

Diane : Niet echt.

Elfie : 'k Dacht het al en m'n ma ?

Diane : 'k Herinner me niet alles maar als er iets is dat 'k haar beslist niet gevraagd heb is het dat wel.

Elfie : Maar tante toch !

Diane : Stom hé !

Elfie : 'k Weet het al.

Diane : Wat ik haar gevraagd heb ?

Elfie : Ja of ze een paraplu meezeult als 't gaat regenen.

Diane : Ja

Elfie : 't Doet er niet toe. Papa bood haar bescherming onder de zijne. Sluit je ogen en kijk. (Georges Brassens zingt : Un p'tit coin d'parapluie contre un coin d'paradis, elle avait quelque chose d'un ange). Heb je ze gezien, lief hé.

Diane : Ja nu pas valt het me te binnen. Ze had geen paraplu. Ze liep onder de zijne.

Elfie : Ze wist waarom en ik ook.

Diane : Om niet nat te worden.

Elfie : Om dicht bij hem te kunnen zijn. Ze was niet van gister mijn ma.

Diane : Vast niet. Ze was zo uitgeslapen als aantrekkelijk.

Elfie : Elke man viel voor haar maar zij viel enkel voor mijn pa maar... schone liedjes duren niet lang.

Diane : Nee, zoals het liedje van Brassens.

Elfie : En dus ging mijn pa mijn ma binnen de kortste keren met dat stom paraplu- ding te lijf en als het de geest gegeven had gingen de twee kletsnatte kemphanen foeterend elk hun eigen weg.

Diane : Ik sprak met hen over koetjes en kalfjes, niet uitsluitend over aan regenweer gerelateerde attributen.

Elfie : En dus kwam ook de zon aan bod.

Diane: Meer dan eens en zo eindigden we van lieverlee bij hun zonnetje in huis.

Elfie : Bij mij godbetert, bij hun oogappel . En.. ?

Diane : Ja liefje.

Elfie : En hebben jullie het er wel eens over gehad wat er met hun dutske moest gebeuren...

Diane : mocht er hen een ongeluk overkomen ?

Elfie : Bijvoorbeeld.

Diane : Nooit.

Elfie : Zeker ?

Diane : Zo zeker als wat.

Elfie : Daar kan ik nu echt niet bij.

Diane : We hadden het niet over 't onvoorstelbare. Je kan me toch niet verwijten dat ik het niet heb zien aankomen.

Elfie : Tante, geef het maar toe je was ziende blind.

Diane : Ik ?

Elfie : Je zag niet wat een vierjarig kind kon zien, wat ze van plan waren.

Diane : Heel wat koppels bezuipen zich toch in hun vrije tijd zonder enig ongemak.

Elfie : Dat zal wel zijn, maar zonder de gazetten te halen.

Diane : Dat kon ik toch niet voorzien Elfie . Ik heb het je al gezegd en ze hadden nog nooit 't plaatselijk nieuws gehaald.

Elfie (mijmerend) : Van de eerste keer in de roos. Bingo. Je moet het toch maar doen !

Diane : Door de eeuwen heen hebben mensen jammer genoeg gepoogd er een eind aan te maken maar alleen de ongelukkigen is het gelukt.

Elfie : Niet dat ik nu trots op hen ben daarvoor heb ik teveel verdriet gehad, maar op een dag ga 'k het hen vergeven.

Diane : Ik hoop het.

Elfie : Op een dag... maar 's anderendaags ga 'k mijn mening alweer herzien.

Diane : Elfie toch !

Elfie : Je broer was een grote lul. Hij heeft zijn eigen vrouw de kop ingeslagen omdat ze 't met hem alleen niet meer zag zitten.

Diane : Wie zal het zeggen waarom . Misschien wou ze bij hem weg en kon hij het niet aan jou, zijn lief schatje te verliezen.

Elfie : Een slachtpartij voor mij ? Bullshit !

Diane : Wat er ook van zij, je ma is als eerste gestorven. Dat is de enige zekerheid die we hebben naast het feit...

Elfie : dat ze allebei straalbezopen waren.

Diane : Precies.

Elfie : 'k Blijf er bij, je broer was een uilskuiken.

Diane : Jij gelukkig niet lieveling.

Elfie : Nee maar 'k ben wel zijn dochter of niet soms ?

Diane : Twijfel je eraan ?

Elfie : Moet ik ?

Diane : Nee natuurlijk niet. Je moet nooit zaken in vraag stellen die je ongelukkig maken, nooit.

Elfie : Was mijn ma een del ?

Diane : 't Was je ma, een tedere ongecomplexeerde moeder.

Elfie : En ga je ook nog op mijn vraag antwoorden ?

Diane : Geen enkele moeder is een hoer en als ze toch een hoer is, is ze eerst moeder en dan pas hoer voor de kost.

Elfie : Dus mama Mia was eerst moeder en dan pas hoer en je lul van een broer had het niet op hoeren begrepen.

Diane : Nee.

Elfie : Nee wat ?

Diane : Nee je ma was niet wat je zei en je pa evenmin.

Elfie : Samengevat zij geen slet, hij niet vies ervan.

Diane : Van..?

Elfie : Ja.

Diane : Maar Elfie, zie je niet dat je me in de war brengt met je verdrietige vragen waar ik jammer genoeg geen antwoord op heb.

Elfie : Nee ik zie dat je de waarheden die je ongetwijfeld kent aankleedt.

Diane : Misschien een heel klein beetje. Naakte waarheden zijn als naakte mensen, dikwijls niet om aan te zien.

Elfie : In dat geval was het die nacht ten huize Emmerechts nog vreselijker dan hoe 'k me de dodelijke ruzie heb voorgesteld.

Diane : Dat zou wel eens kunnen ja.

Elfie : Zeg me dat 't niet waar is, zeg me dat ze vredig in mekaars armen zijn ingeslapen, voorgoed. Zo is 't gebeurd, is het niet ?

Diane : Helaas, ik vrees van niet.

Elfie : Pfft, je was er niet eens bij.

Diane : Ik, gelukkig maar !

Elfie : Gelukkig voor wie ? Zou je mijn ma tenminste gered hebben en tegelijkertijd ook mijn pa of zou je hem geholpen hebben om die vrouw –van- alleman dood te slaan ?

Diane : Elfie ! Nu is 't genoeg geweest !

Elfie : Zou je je hachje hebben geriskeerd om 't hare te redden of zou je er eerst een nachtje hebben willen over slapen ?

Diane : Ik zou 't zelfde gedaan hebben als jij.

Elfie (grinnikend) : Jij 't zelfde als ik, een kind van nog geen 4.

Diane : Juist hetzelfde.

Elfie : Oké zeg me dan wat ik zou gedaan hebben.

Diane : Je zou je pa gebeten, geslagen en gesmeekt hebben om het niet te doen.

Elfie : Ukkepukjes, peuters ! Hou zouden ze kunnen weten wat ze moeten aanvangen met zatlappen vóór ze zelf gaan zuipen en als ze voor 't eerst strontzat zijn, weten ze 't nog minder.

Diane : Zoals mijn oma zei "drank is des duivels".

Elfie : In de vorige eeuw werd er nog wel meer nonsens uitgekraamd.

Diane : Meer dan nu ?

Elfie : In elk geval meer dan door de oma's van nu.

Diane : Heeft Luna nog haar oma's ?

Elfie : Nog één stuk, de andere is schampavie. C'est la vie.

Diane : En..?

Elfie : Haar oma werkt nog. Je zou ze moeten zien, een kras mens , ongelooflijk ! Hoe oud zou je broer geweest zijn ?

Diane : Eenenvijftig volgende week.

Elfie : Wie weet wie hij nog allemaal zou koudgemaakt hebben.

Diane : Niemand zoetje niemand.

Elfie : Zou je dan niet 't nodige in de nor binnengesmokkeld hebben om hem te laten ontsnappen ?

Diane : Nee niks.

Elfie : Niks ? Zelfs geen nagelvijltje ?

Diane : Nee ik denk dat ik hem niet eens bezocht zou hebben.

Elfie : Je bloedeigen broer, hoe is het mogelijk ?

Diane : Je kan je broer verliezen op verschillende manieren omdat hij er niet meer is of omdat hij er voor jou niet meer is.

Elfie : Arme pa ! Arme poepzatte pa !

Diane : Hij is goed waar hij is, beter dan in de gevangenis, ook als is 't een luxe-gevangenis zonder ratten.

Elfie : Beter dan met mijn ma ?

Diane : Ja.

Elfie : Hoe kan je dat nu weten terwijl je zelf nog nooit dood geweest bent.

Diane : Omdat ik...

Elfie : Ja, zeg maar.

Diane : Omdat ik ervan overtuigd ben dat niemand zich kan vinden in dat soort leven.

Elfie : En in dat soort dood wel ?

Diane : Ook niet.

Elfie : Mijn pa is dood. Ik vrees dat ik hem nooit meer ga zien, dat hij nooit meer zal trachten om me terug te vinden...

Diane : Helaas !

Elfie : om te vertellen of hij 't nu beter heeft dan met mijn ma.

Diane : In elk geval niet slechter.

Elfie : En zij ?

Diane : Zij ?

Elfie : Ja zij, de hersenpan ingeslagen door je stomme broer, zonder hem was ze er nog.

Diane : Wie zal 't zeggen ...

Elfie : Ik. Hij heeft haar afgeslacht, zij hem niet. De steenezel heeft, zichzelf uitgeschakeld.

Diane : Zo is het gebeurd.

Elfie : Meen je dat nu echt ? Volgens de lijkschouwer is hij minstens 12 uur na mijn ma gestorven.

Diane : Ja Elfie geloof me. De tijd doet er niet toe. Je ma was dood en je pa is later dodelijk gevallen in de glasscherven.

Elfie : De onwaarschijnlijkheid voorbij !

Diane : Sterven is geen wetenschap en nog minder een exacte.

Elfie : Klopt maar zo sterven is een klucht, een aanfluiting van de werkelijkheid. Zelfs je stommeling van een broer was te slim om zo de pijp uit te gaan.

Diane : We moeten nu niet gaan ruziën over wat er precies gebeurd is. We hebben er 't raden naar.

Elfie : Je weet er meer van tante, geef het maar toe.

Diane : Wat denk je dan dat ik je zou verbergen ?

Elfie : De waarheid.

Diane : De. ?

Elfie : Ja omdat ze 't licht niet mag zien.

Diane : En als ze inderdaad 't licht niet mag zien moeten we ze dan nu in al haar macabere gruwelijkheid nog oprakelen ?

Elfie : Nee maar ik heb het recht om ze te kennen.

Diane: En ik heb de plicht om je te beschermen tegen...

Elfie : Tegen wat ?

Diane : tegen de gruwel die je geestelijk evenwicht kan in gevaar brengen.

Elfie : Ik stel het op prijs dat je je plicht doet...

Diane : Dank je lieverd.

Elfie : maar niet ten koste van mijn rechten. Na 15 jaar is het tijd om me alles te vertellen. Binnenkort ben je dood...

Diane : Dood ? 'k Ben kernegezond en nog geen 50.

Elfie ; En dan ? 't Is rap gebeurd en iedereen weet dat 't overlijdensrisico hoog is vanaf 50.

Diane : Is dat wel zo of maak je me blaasjes wijs ?

Elfie : Nee, ben je dan niet bezorgd ?

Diane : Dat ik ga sterven ? Nee iedereen gaat dood.

Elfie : Dat je 't hoekje om gaat zonder dat je me verteld hebt wat je weet zonder iets uit te sluiten.

Diane : Zonder iets uit te sluiten ?

Elfie : Ja alsjeblieft .

Diane : Laat ik dan maar met de deur in huis vallen, mijn broer was je vader niet.

Elfie : maar... maar dan ben jij mijn tante niet en ben ik als halfwees maar half te beklagen.

Diane : Ik ben je pleegmoeder maar niet je tante.

Elfie : En toch zal ik je blijven aanspreken als "tante". Weet je waarom ?

Diane: Nog niet.

Elfie : Omdat "pleegmoeder " geen aanspreekvorm is...

Diane : O, daarom .

Elfie : Ja en gewoon omdat je een rare tante bent, een komisch model.

Diane : Merci !

Elfie : Je broer was een rare kwast en bloed kruipt waar 't niet gaan kan.

Diane : Dat kan ik moeilijk ontkennen.

Elfie : Waar was hij trouwens toen mijn zorgzaam moedertje van mij in verwachting is geraakt door haar benen wijd open..?

Diane : Hij woonde al enkele maanden samen met een collega op een flatje achter de Markt.

Elfie : En zij ?

Diane : Zij ? Tja, je moeder viel op ruige types die ze opscharrelde waar ze ze kon vinden.

Elfie : Aan de fabriekspoorten.

Diane : Misschien, ik was er niet bij.

Elfie : En heb je haar nooit gevraagd wie mijn vader is ?

Diane : Mijn broer heeft het haar gevraagd maar om er zich van af te maken beweerde ze dat ze dat zelf niet wist.

Elfie : Ik weet het . Ik ben de dochter van de onbekende universele mannetjesputter en van een slet in bonobokleren.

Diane : 't Voornaamste is zoals ik al zei dat mijn broer en je ma zielsveel van je hielden.

Elfie : Dat van je broer die vadertje voor me speelde..

Diane : Ja.

Elfie : vertel dat alsjeblieft aan niemand, vergeet het.

Diane : Dat spreekt vanzelf, jij met je dwangidee om alles te willen weten.

Elfie : Ik , ik weet tenminste wat ik in de vergeethoek moet drummen en wat niet.

Diane : Dat je een halfwees bent.

Elfie : Helaas mijn enige hoop is...

Diane : Wat dan liefje ?

Elfie : dat de mannetjesputter die me verwekt heeft een hartstilstand gekregen heeft terwijl hij zich ergens aan 't voortplanten was.

Diane : 't Zou inderdaad de eerste niet zijn !

Elfie : En als ik me nu eens liet dopen ?

Diane : Dopen, waarmee ?

Elfie : Tante om me te zuiveren van de onfrisse manier waarop ik werd in elkaar geknutseld.

Diane : Zever in pakjes, daar ga je nu toch niet beginnen in te geloven !

Elfie : Nee ik ben niet van lotje getikt, ik was van plan om te doen alsof.

Diane : Dat je eindelijk alles weet is een pak van mijn hart.

Elfie : Alles ?

Diane : Ja.

Elfie : Je bedoelt dat je broer... en alleen dat.

Diane : Precies.

Elfie : Dan valt "alles" wel bijzonder schamel uit.

Diane : Vind je ?

Elfie : Me dunkt.

Diane : Maar Elfie het zorgt er wel voor dat je eindelijk weet dat je vader niks, helemaal niks te maken heeft met de dood van je ma.

Elfie : Magere troost.

Diane : Hoezo ?

Elfie : Omdat ik ze daarmee niet terugkrijg en omdat ik daar niet direct vrolijk ga van worden. Dat wist je trouwens zoniet had je 't me al verteld.

Diane : Misschien wist ik het onbewust.

Elfie : Onbewust ? Maak dat aan de ganzen wijs. Je had je idiote broer kunnen vrijpleiten van doodslag. Wat had hij dan nog op z'n kerfstok dat je dat niet gedaan hebt ?

Diane: Niets, ik vreesde je reactie. Logisch toch, hij hield van jou als was je zijn eigen kind. Je was zijn eigen kind.

Elfie : En jij mijn eigen tante !

Diane : Ja voor eeuwig en drie dagen, ons geheimpje.

Elfie : Is dit de definitieve versie ?

Diane : Ja mijn broer was mijn broer en je wettelijke vader, de rest doet er niet toe.

Elfie : De rest ? Welke rest ? Het potje dat je gedekt houdt ?

Diane : De schaduwzijden van hun leven, onbekend en onbemind.

Elfie : De minnaars van mijn ma waaronder mijn pa.

Diane : Ja o.a.

Elfie : Waren daar ook .. ? Ah, ik weet het al !

Diane : Wat weet je nu weeral in de hoop dat ik me verspreek ?

Elfie : Wat je me uit tactische overwegingen verzwijgt.

Diane : Ik ? Uit tactische overwegingen ?

Elfie : Ja omdat je zelf ook 't bed gedeeld hebt met mijn pa.

Diane : O! Misschien één keer en dan nog !

Elfie : Om me plezier te doen.

Diane : Omdat ik wel eens wilde weten of zijn reputatie...

Elfie : In bed niet overroepen was ?

Diane : Ja en omdat mijn vriendinnen 't er niet over eens waren.

Elfie : Spannend !

Diane : Vind je ?

Elfie : Wat is de conclusie van mijn pseudotante na een zwoele onenightstand met mijn baarlijke pa ? 'k Wil het weten.

Diane : Euh, dat er nog wat werk aan was.

Elfie : Ah ? Was je dan misschien zijn type niet ?

Diane : Hij, mijn type niet.

Elfie : Hoe kan dat nu, en ik dan ?

Diane : Jij bent een enig geval.

Elfie : En hij niet ?

Diane : Nee.

Elfie : Dan is hij mijn pa niet, mijn ma heeft hem foepjes wijsgemaakt. Ze...

Diane : Waarom zou ze ?

Elfie : Omdat ze hem wou voor mij en de klootzak niet. Gelukkig maar !

Diane : Zo heb ik een droom van een dochter.

Elfie : En ik geen klotepapa van dertien in een dozijn.

Diane : En is iedereen content.

Elfie : Ja en zal je 't nu wel doorhebben dat je me alles mag vertellen.

Diane : Tja je ma uitte zich wel eens maar aangezien ik niet wist wat ik van haar verhalen mocht geloven...

Elfie : Was 't er zo eentje ?

Diane : Ze stond maar al te graag in de belangstelling...

Elfie : en om haar doel te bereiken was geen leugen haar te veel.

Diane : Hoe weet je 't ?

Elfie : Elke dochter weet hoe haar moeder was.

Diane : Zelfs als ze ze niet gekend heeft ?

Elfie : Vooral als ze ze niet gekend heeft.

Diane : Omdat ze er dan constant mee bezig is.

Elfie : Ondermeer, een beetje zoals de hongerlijder permanent op zoek is naar voedsel.

Diane : Moest Luna al niet hier geweest zijn ?

Elfie : Nog niet, binnen een kwartiertje. Je hebt nog al de tijd van de wereld om alles uit de doeken te doen.

Diane : En dan ga 'k verder werken. Alles ?

Elfie : Die dodelijke val van je broer...

Diane : Je gelooft niet dat hij in de glasscherven gevallen is ?

Elfie : Nee en jij ?

Diane : Ook niet.

Elfie : Iemand heeft hem bijgestaan om aan z'n eind te komen.

Diane : Bijgestaan ? Oké maar wie ?

Elfie : Iemand die hem dood wou, een liefdesrivaal, shit mijn zogenoemde vader.

Diane : Nee niet hij. Hij had zijn voorzorgen genomen . Hij zat in Thailand.

Elfie : Op dat ogenblik.

Diane : Ja.

Elfie : Hoe eng ! En zeggen dat kwatongen beweren dat die slimmerd mijn vader is.

Diane : Die kans is groter dan de kans dat hij...

Elfie : je snul van een broer afgemaakt heeft.

Diane : Ja, veel groter.

Elfie : Waarom zou hij de man van mijn ma omgebracht hebben als 't niet nodig was om met haar op orgasmejacht te gaan?

Diane : Zo is dat. Trouwens je ma was lang vóór mijn broer dood.

Elfie : Ze was slim genoeg mijn ma.

Diane : Hoezo slim genoeg ?

Elfie : Als eerste het bijltje leggen om niet in vieze papieren te geraken.

Diane : Dat associëren met een vorm van vernuft is echt wel vergezocht liefje, te ver.

Elfie : Vergezocht of niet mijn ma was op die manier zeker dat ze nooit in verdenking kon worden gesteld voor moord op je broer, de sukkel.

Diane : Hij had zijn signatuur achtergelaten op haar hoofd, 't is nu zo !

Elfie : Je broer was een beest tenzij een ander loslopend beest de moorden op mijn ma en je broer heeft geënceneerd.

Diane : Wie liefje wie ?

Elfie : Dat is de hamvraag. Maar één zaak is zeker 't was een beest zonder ook maar één enkele menselijke trek.

Diane : Een beest zoals je 'r in werkelijkheid geen zult tegenkomen.

Elfie : Zeg het maar vlakaf, een soort freak die 'k fantaseer.

Diane : Nee ik bedoel dat dit soort beesten allemaal achter slot en grendel zitten.

Elfie : De freak die je broer vermoord heeft niet.

Diane : Ik vrees van wel.

Elfie : Vrees je 't of vrees je 't voor hem ?

Diane : Voor hem wel te verstaan. Hij moet er mee voort, levenslang de gevangene van zijn eigen gruweldaden.

Elfie : Nonsens, moordenaars met een geweten da's iets voor strafpleiters.

Diane : Goede moordenaars ze bestaan.

Elfie : Meen je dat nu echt ? Als je 'r één kent weet ik hoe z'n slachtoffer heet.

Diane : Ik niet, maar ze bestaan. Wees daar maar zeker van.

Elfie : Twaalf jaar zit ik nu op dat klote-internaat en nooit, niet één keer is er een goede moordenaar langsgekomen.

Diane : Maar Elfie, daar toch niet !

Elfie : Waarom heb je me 'r dan tegen mijn goesting ingeschreven ?

Diane : Omdat jonge kinderen niet weten wat ze willen en al helemaal niet wat goed voor hen is.

Elfie : En grote kinderen wel ?

Diane : Die indruk heb ik ja.

Elfie : Ik niet. Ik ben totaal onvoorbereid op 't echte leven.

Diane : O !

Elfie : waar goede moordenaars niet van slechte te onderscheiden zijn.

Diane : Nauwelijks maar de slechteriken zijn grotendeels opgepakt.

Elfie : En de anderen ?

Diane : De anderen zijn allesbehalve gevaarlijk voor hun medemensen.

Elfie : Kun je dat bewijzen ?

Diane : Nee maar ik ben ervan overtuigd dat ze... dat ze...

Elfie : Dat ze wat ?

Diane : dat ze beseffen dat ze 'r in vrijheid minder erg aan toe zijn dan opgesloten.

Elfie : Lang zullen ze leven in de gloria, de goede moordenaars !

Diane : Sst !

Elfie : Je hebt hier wel goed over nagedacht.

Diane : Ik ?

Elfie : Ja geef het maar toe.

Diane : Ik slaap niet altijd zoals ik zou willen.

Elfie : Ik vroeger ook niet. Maar nu heb ik er iets op gevonden.

Diane : Iets voor mij ?

Elfie : Nee

Diane : Waarom niet ?

Elfie : Omdat je geweten te goed ontwikkeld is.

Diane : Mijn moreel besef ?

Elfie : Ja, 't heeft veel weg van 't geweten van een goede moordenaar.

Diane : Hou daar alsjeblieft mee op Elfie.

Elfie : Ja tante.

Diane : Zeg me liever wat je 'r op gevonden hebt.

Elfie : Luna komt bij mij liggen, zalig !

Diane : Maar...

Elfie : Maar wat ?

Diane : Is dat niet van 't goede te veel ? Overdag bij Luna en daarna ook nog 's nachts.

Elfie : Te weinig. Ik zou altijd bij haar willen zijn, overdag, 's nachts en in de tussentijd.

Diane : En zij ?

Elfie : Luna is zo lief, zo ontzettend lief dat ik tot alles in staat ben mocht er ook maar iemand een poging ondernemen om haar bij mij weg te halen.

Een lang ogenblik stilte waaraan Elfie een eind maakt.

Elfie : Normaal zou je me nu moeten vragen “wat doen haar ouders “ maar aangezien ze ’r geen heeft...

Diane : Nee ik dacht “tot alles in staat”, wat moet ik me daar bij voorstellen.

Elfie : Logisch, je redeneert niet zoals moeders doen. Pleegmoeders zijn meer bezig met plegen dan met moederen.

Diane : Omdat je veel moeders kent jij.

Elfie : Helaas te weinig : Had ik maar die ene, de mijne, gekend!

Diane : Ze heeft jou gekend liefje.

Elfie : Oké en wat heb ik daaraan ? Zeven keer niets.

Diane : En denk je niet...

Elfie : dat ze me als moeder had kunnen teleurstellen ? No way. Moeders vangen de kogels op die voor hun kinderen bestemd zijn.

Diane : Da ’s helemaal waar.

Elfie : Zo waar als dat je ze al zwart genoeg gemaakt hebt.

Diane : Nee daar heb je ’t grondig mis. Ze was zoals ik ze je beschreven heb.

Elfie : Niks daarvan. Zo was ze niet en ‘k wil er geen kwaad woord meer over horen.

Diane : Daar kan ik me in vinden. Je moet van je moeder houden.

Elfie : ’t Is mijn morele plicht, ik weet het, maar ‘k zou er liever van houden zoals ik van jou hou.

Diane : Van mij ? En ‘k ben niet eens je tante.

Elfie : Je bent mijn vreemde moeder. Te goed voor mij en te echt om waar te zijn.

Diane : Ik ? (Pinkt een traantje weg.) Zeker ?

Elfie : (knuffelt haar tante) : Waar heb ik je verdiend ? Je had je eigen kinderen kunnen hebben maar je hebt mij verkozen boven hen.

Diane : ‘k Heb ’t zekere gekozen voor ’t onzekere en bovendien heb je jezelf opgedrongen.

Elfie : Ik , hoe ?

Diane : Met je hulpeloze kijkers in een ineengeschrompeld hoopje doffe ellende.

Elfie : Wat is er mis met jou dat je zo goed bent voor iedereen en vooral voor mij ? Ga je me nu eindelijk alles vertellen ?

Diane : Zet je schrap, hier komt het hele verhaal.

Elfie : Eindelijk !

Diane : Ik was als eerste ter plaatse. 't Was zondag kort na de middag.

Elfie : Wist je dat ik er niet was ?

Diane : Ja. Ik kwam langs omdat ik een voorgevoel had, een akelig voorgevoel.

Elfie : Akelig, hoe akelig ?

Diane : Ze waren al 24 uur aan 't zuipen en 'k dacht bij mezelf als ik ze iets kan doen eten...

Elfie : Leefde hij nog je broer ?

Diane : Omdat niemand op mijn bellen opendeed heb ik het ten einde raad langs achter geprobeerd, met succes. De deur stond op een kier.

Elfie : Mijn ma lag in de keuken en je broer ?

Diane : Die was aan 't eten aan de keukentafel.

Elfie : Shit met het met flessen bewerkte lijk van mijn ma als enige gezelschap

Diane : Wat er van overbleef lieverd.

Elfie : Hoezo, wat er van overbleef ?

Diane : Hij had er willekeurige stukken uit weggesneden en was ze rauw...

Elfie : aan 't oppeuzelen, 't is niet waar !

Diane : En toen ja...

Elfie : zijn bij jou de stoppen doorgeslagen.

Diane : Precies. 'k Heb de fles op de tafel genomen en op zijn hoofd stukgeslagen.

Elfie : En als hij geen teken van leven meer gaf...

Diane : heb ik een douche genomen en ben in een trui en in een broek van je ma langs achter vertrokken.

Elfie : En je eigen met bloed bespatte spullen ?

Diane : Die heb ik thuis verbrand samen met de trui en de broek van je ma.

Elfie En je vingerafdrukken op de fles en op de achterdeur ?

Diane : 'k Had toevallig mijn autohandschoenen nog aan.

Elfie : Toevallig ?

Diane : Ja geloof het of niet, zo ben ik binnengekomen, een gelukkig toeval. Meer moet je er niet achter zoeken. Je zoekt er toch niets anders achter ?

Elfie : Je broer heeft mijn ma opgegeten na ze eerst te hebben doodgeslagen en jij lieve moeder-tante hebt voor gerechtigheid gezorgd.

Diane : In een opwelling zonder het te hebben gewild.

Elfie : Tante ik wil niet dat je praat zoals de eerste de beste moordnares of haar advocaat.

Diane : Praat ik zo ?

Elfie : Net zo, zij was het niet dames en heren van de jury. Alles gebeurde in een onweerstaanbare drang buiten haar wil om.

Diane : Exact zo. Hoe heb je 't geraden ?

Elfie : Aangeboren aanleg waarschijnlijk.

Diane : Aangeboren aanleg ?

Elfie : Ik wist al lang dat jij het was. Niemand, ook bij de politie niet , heeft ook maar een ogenblik gedacht dat je broer doodgevalen is.

Diane : Ik heb het de politie niet ingefluisterd, geloof me.

Elfie : Resultaat zij hebben de zaak met opzet verkloot om er van af te zijn.

Diane : Levenden hebben rust nodig, doden hebben ze verdiend.

Elfie : Ook al hebben ze hun leven vergooid ?

Diane : Ja meer dan de anderen precies omdat hun leven hier zo rusteloos was.

Elfie : Kortom mijn pleegmoeder is een puntje puntje puntje, je broer die me als zijn dochter beschouwde je stichtend voorbeeld en mijn moeder een vermoorde snol.

Diane : En nu vraag je je af hoe jij zult uitspelen.

Elfie : Nee of ik, erfelijk belast als ik ben, niet nog slechter ga worden dan jullie gedrieën samen.

Diane : Ik heb mijn broer uit zijn lijden verlost. Was dat slecht of het tegenovergestelde, een vorm van palliatieve zorg ?

Elfie : Het was vis noch vlees, lijkenvlees in dit geval, maar ik geef het je op een blaadje, een geniale ingeving was het in elk geval.

Diane : Meen je dat echt of neem je me in 't ootje ?

Elfie : Je bent een geniale niets of iemand ontzinde pleegmoeder. Waarom heb je me niet eerder alles opgebiecht ?

Diane : Omdat ik vreesde, na je ma en mijn broer ook jou te zullen verliezen.

Elfie : Mijn ma soit, maar dat je je broer verloren hebt is een flagrant eufemisme.

Diane : En toch is het zo schat. Hoewel ik hiermee niet beweer dat ik niet verantwoordelijk ben.

Elfie : Is 't echt waar, mis je die 2 losers ?

Diane : O niet elke dag maar...

Elfie : als ik weer bokkig tegen je ben.

Diane : Nee, ouders kunnen hun kinderen om 't even wat vergeven en pleegouders ook.

Elfie : Goed dat ik het weet.

De bel gaat.

Elfie (vliegt naar de deur) : Luna.

Als Elfie (ver van direct) terug is met haar vriendin...

Luna (met uitgestoken hand) : Aangename kennismaking. Ik ben Luna. Mag ik tante zeggen zoals Elfie ?

Diane: Fijn je te zien Luna. Tante , waarom niet ? Elfie noemt me tante Di. Zou dat een vestimentair compliment zijn ?

Elfie : Eerder een verwijzing naar haar amoureuze escapades en haar liefdadigheidswerk, vrees ik.

Diane : De mijne of die van Lady Di ?

Elfie : Kies zelf maar, (tegen Luna) cécémel ?

Luna : Koude graag en voor tante Di "Tote Tante".

Diane : Tote Tante ? Waarom niet ? (Terzijde.) Wat zou dat kunnen zijn ?

Elfie : Wil je tante Di vrolijk maken ?

Luna : Nog vrolijker.

Diane : Wat heeft ze met jou bekookstofd achter mijn rug ? Je mag het me gerust vertellen.

Elfie is ondertussen al in de keuken.

Luna : Heeft ze 't je gezegd dat ze meer dan 70% heeft ?

Diane: Hoe weet je 't ? De proclamatie is ...

Luna : voor volgende vrijdag pas maar ze heeft haar plan getrokken om het te weten te komen. Niks loslaten hé.

Diane : Ik kan zwijgen als een graf maar 'k zal nu en dan wel 's op mijn tong moeten bijten.

Luna : Als ze 't niet verteld heeft wil ze je verrassen met haar beste resultaat ooit.

Diane : Mee dan 70%, wauw !

Luna : Een cadeau voor haar moederlijk bezorgde tante Di.

Diane : Voor mij ?

Luna : Voor wie anders ! Elfie loopt hoog met je op. Dat weet je toch!

Diane : Is 't waar ?

Luna : Ja en ik ook. 't Is een hele eer voor mij dat ik je "tante " mag noemen.

Diane : Luna je bent hier met een plan, me opvrijen.

Luna : O, Elfie en ik zijn een koppel. Waarom zou 'k haar pleegmoeder komen opvrijen, waarom ?

Diane: Nee ? Dan zijn jullie samen iets van plan.

Luna : Iets ? Da 's slecht ingeschat, zeg maar vanalles.

Diane : Na de proclamatie.

Luna : Da 's evident nu zijn we nog scholieren maar daarna...

Diane : Dat zien we dan wel volgend weekend of zo.

Luna : Wat mij betreft is er geen haast bij.

Diane : En wat Elfie betreft ?

Luna : Dat zullen we aan haar moeten vragen maar als ze halsoverkop wil vertrekken breng ik haar wel op andere gedachten.

Diane : En geen kot de eerst twee jaren. Vertrekken ? Hoezo ?

Luna : Gewoon zoals iedereen, eropuit.

Elfie (roept van in de keuken) : Tote Tante komt eraan.

Diane (aan Luna) : Ga 'k die tante wel lusten ?

Luna : Iedereen lust Tote Tante, 't is warme cécémel met rum en slagroom.

Elfie (met de drankjes) : Op ons.

Luna : Op ons maar vooral op tante Di.

Diane : Vooral op jullie. Als de kinderen volwassenen worden hebben hun ouders afgedaan.

Luna : Tante, hoe is het mogelijk, afgedaan !

Diane : Worden ze nutteloos, zo goed als nutteloos.

Elfie : Maar we zijn niet van plan om ...

Luna : Elfie gaat je nog heel lang nodig hebben.

Elfie : En vergeet niet dat we nog maar net kennis gemaakt hebben.

Luna : 't Is niet waar !

Elfie : Toch wel.

Luna : Ah en zijn er nog lijken uit de kast gevallen ?

Elfie : Zijn er al niet genoeg in de familie ?

Luna : Bah, een lijk meer of minder...

Diane : We hebben de lijken terzijde gelaten en onze ziel blootgelegd. Begrijp je ?

Luna : Nee.

Elfie (fluistert lachend iets in Luna's oor en kust haar teder in de hals) : En nu ?

Luna : Zeg het nog 's.

Elfie (iets langer fluisterend en kussend en dan luidop) : Wat denk j' ervan ?

Luna : Interessant.

Diane: Mensen kennen mekaar nooit genoeg.

Luna : Voilà, je loopt ze tegen 't lijf. Je praat ermee...

Elfie : op 't trottoir, op de trein, op de bus...

Luna : en in hun haast lopen ze je voor de voeten, trappen op je tenen en weg zijn ze de vreemde luizen.

Elfie : die je niet in je pels zou willen zomin als teken in je huid.

Luna : Teken ? Beuh, mij niet gezien !

Diane (neemt een goeie slok van de Tote Tante) : Lekker ik kan dit drankje aanraden aan iedereen, aan mijn vrienden en aan de vijanden die 'k niet heb.

Luna : Geen vijanden ?

Diane : Nee niet dat ik weet.

Luna : Oei oei oei !

Diane : Geloof je me niet ?

Luna : 'k Zou wel willen nu 'k er een tante bijheb.

Elfie : De vijand zit helaas overal zoals de duivel tot halfweg de twintigste eeuw.

Diane : Dan ben ik gerust.

Luna : Gerust ? 'k Zou daarmee oppassen.

Diane : De duivel alias 666 is toch ook verdwenen zoals hij gekomen is zonder enig bruikbaar spoor achter te laten.

Elfie : Zo ken ik er nog.

Luna : Ah ? Veel ?

Elfie : Genoeg.

Diane : En als we 't eens over jullie studies hadden ?

Luna: We zijn er nog niet uit.

Elfie : Precies ons hoofd staat er nog niet naar. Zou je 't kunnen geloven ?

Luna : Zoals Truus de surveillante pleegt te zeggen ,“kan ik in deze op enig begrip rekenen ? Dank u.”
(Elfie en Luna giechelen.)

Diane : Als jullie maar beseffen dat de tijd dringt.

Luna : Dat zegt Xanthippe, mijn pleegmoeder ook wel eens tegen mij.

Diane : Heet ze zo ?

Luna : Nee maar 'k heb ze herdoopt.

Diane : Naar de vrouw van Socrates.

Luna : Ja, ze is even eigengereid als zij en zeurt me de kop van mijn lijf.

Elfie : Dan heb ik het heel wat beter getroffen.

Diane : Dank je liefje.

Elfie : Vooral vandaag. Wist ik maar hoe dat komt !

Luna : 'k Heb een idee maar 'k houd het voor mij. (Kijkt meesmuilend naar Elfie.)

Diane: Ik ben goedgeluimd opgestaan.

Elfie : O, daarom !

Luna (ironisch) : Net wat ik dacht. Tante ik ken je nog maar twee minuten maar 't lijkt wel een eeuwigheid.

Diane: Ik ben een open boek, ik weet het.

Luna : Des te beter.

Elfie : Waarom des te beter ?

Luna : Omdat het lezen van boeken dat aan een opmerkelijke opgang bezig is, een belangrijke factor is in de ontwikkeling van de samenleving.

Elfie : Conclusie, laat je lezen zoals tante Di.

Luna : Bijval wordt je deel.

Elfie : Je gaat niet alleen door ons gewaardeerd worden...

Diane : Ah ! Door wie nog ?

Luna : Goeie vraag.

Elfie : Door al onze hechte en minder hechte vrienden en vriendinnen en...

Luna : door de koetjes in de wei. Tante Di te voilà servie. Wreed content zeker ?

Diane : O là là !

Luna : Tante, ik ben hier graag, liever dan thuis.

Diane : Allee allee.

Luna : Echt waar. Alles ademt hier koek en ei.

Elfie : Nog maar pas, sinds we kennis gemaakt hebben.

Luna (tegen Diane) Elfie overdrijft zeker weer ?

Diane : Ze is altijd redelijk gebleven. Elfie is de redelijkheid zelf.

Elfie : Eigenlijk voel ik me vandaag veel redelijker dan gister. Gisteren wou 'k tante Di nog laten aanranden in een donker steegje. Gelukkig zijn er hier geen.

Luna : O !

Diane : Zo erg zal 't wel niet geweest zijn, wat ze wilde.

Elfie : Wist ik dat zelf wel ? Ik was nog niet volgroeid gisteren.

Luna : Kan ik bevestigen. Je kuste me nog als een onvolwassen kind vóór het er de brui aan geeft.

Elfie : Maar nu... wacht maar !

Diane : Mijn schuld. Ik ben te lang je pleegmoeder geweest.

Luna : Een zeurkous.

Diane Ja.

Luna : Klasse dat je 'r voor uitkomt.

Diane : 't Is nu te laat maar 'k weet dat ik verkeerd zat.

Elfie : Tante Di draagt plichtsbesef hoog in het vaandel. Ze doet altijd wat ze denkt te moeten doen.

Luna : Jij toch ook ?

Elfie : Niet altijd.

Diane : Nee, wanneer dan niet ?

Elfie : Als de gevolgen niet te overzien zijn.

Luna : Wijs is ze ook. Dat volwassen kind heeft alles om me gelukkig te maken. (Kust haar op de mond.)

Diane : 't Zou interessant zijn als jullie nu eens 't zelfde gingen studeren.

Luna : We hebben er al over nagedacht.

Elfie : Maar over één nacht ijs gaan we niet, hoewel we oraal heel wat van mekaar zouden kunnen opsteken.

Luna : Alles. En de prof die ons ziet kusjes geven zou nooit kunnen vermoeden dat we aan 't spieken zijn.

Diane : Vrijen is één zaak, studeren een andere.

Luna Goh, iedereen heeft zo zijn eigen manier van werken.

Elfie : Zo is dat en net als in de sport is enkel het resultaat van tel.

Luna : Daarenboven schijnt studeren best nog moeilijk te zijn.

Diane : Een kwestie van aanleg en van wilskracht en die hebben jullie.

Luna (kust Diane) : Dank je tante. Dan zal 't wel loslopen.

Elfie : En trouwens, vóór we onze uitslag kennen, gaan we ons daar geen zorgen over maken.

Luna : Waarom zouden we, onze kinderjaren waren al beroerd genoeg.

Diane : Een verschikking zonder meer.

Elfie : Tegen wie zeg je 't ! Maar ik houd er rekening mee dat je broer ook vroegtijdig aan zijn eind gekomen is.

Luna (tegen Diane) : Ik heb met je te doen echt waar. Hoe erg voor jou, arme tante Di !

Diane :! Dank je Luna, ik denk er af en toe nog wel 's aan maar...

Luna : Hoe is 't ook alweer gebeurd ?

Elfie : Ze waren dronken. Zo is 't gebeurd. Het waren twee strontzatte uilskuikens.

Diane : Laten we 't over iets vrolijkere hebben.

Elfie : Ja, maar over wat ?

Luna : Heb je na al die jaren zonder je broer zijn verlies nog altijd niet verwerkt ?

Diane : Op sommige dagen wel, op andere niet.

Luna : Zou je 'r dan niet beter over praten ?

Elfie : Nee je moet oude wonden niet weer openrijten, de hare niet, de mijne niet. Kus me liever.

Luna (na de kus) : Kon je dat niet eerder vragen ?

Elfie : Je brengt ons in de war met je stomme vragen.

Diane : Zo stom waren ze nu ook weer niet, alleen een tikkeltje afgezaagd.

Luna : Hebben ze je lang op de rooster gelegd, de flikken, of hebben ze je met rust gelaten omdat je 'r uitziet als een..?

Diane : Met rust gelaten.

Elfie : Ja gewoon zonder reden.

Luna : Niet verwonderlijk dat een deel van dit soort moorden nooit opgehelderd worden.

Elfie : Omdat ze tante Di niet op de rooster gelegd hebben ?

Luna : Dat wil ik niet gezegd hebben.

Elfie : Omdat de juiste personen niet ondervraagd worden.

Luna : Ja, waarmee ik niet wil insinueren dat je lieve tante meer weet over de dood van je ouders.

Diane : Alles is er al over gezegd en geschreven. Wie er meer over weet moet er maar een hoofdstuk aan toevoegen.

Elfie : Zo is dat . Maar reken niet op mij om er nog meer fictie over te gaan lezen.

Luna : Moordverhalen brrr ! Iets voor voyeurs.

Diane (tegen Luna) : En als ik je pleegmoeder nu eens contacteer...

Luna : Xanthippe ?

Diane : Ja, als ze wil kunnen we samen naar de proclamatie gaan.

Elfie : Ga maar alleen.

Luna, Ja, waarom contact zoeken met mensen die niet bij je passen ? Daar komen op zijn minst ongemakken van.

Diane : Welk soort ongemakken ?

Luna : Spreek liever af met de pa van Britt Balcaen, een man om op te bouwen.

Elfie : Ja zo zachtaardig als jij. Hij zal het op prijs stellen dat je hem vraagt.

Diane : Oké, waarom niet ?

Elfie : Maar denk eraan, ik zit niet te wachten op een broertje of zusje.

Diane : O !

Luna: Grapje tante. Had je 't niet door ?

Elfie : Tante Di is te deugdzaam om echt te zijn. Grapjes zijn niet aan haar besteed.

Diane : Wablieft ? 'k Begon al op de vader van Britt te bouwen en plots mag ik er zelfs niet intiem mee worden.

Elfie : Wie zegt dat ?

Diane : Jij of 't scheelde niet veel.

Luna : Elfie springt voorzichtig met je om omdat jij haar kostbaarste verleden bent, haar kostbaarste heden en haar kostbaarste toekomst.

Diane : Ah nu begrijp ik waarom ze op mij past als op een puber bij haar eerste date.

Elfie : 'k Ga je nog nodig hebben tante, ik voel het.

Luna : Waarvoor ? Da 's de vraag. Maar geen nood we zullen je helpen...

Elfie : als de tijd daarvoor rijp is...

Luna : om ze te beantwoorden.

Diane : Is 't waar ?

Elfie : Niets is ons teveel om je te helpen.

Luna : Niets. Mocht het nodig zijn gaan we door 't vuur voor jou.

Diane : Me helpen om de vraag te beantwoorden zonder voor mij door 't vuur te gaan is al lang goed.

Elfie : Afsproken.

Diane : En dat iemand die 'ik nog maar pas ken voor mij door 't vuur wil gaan...

Luna : Ik ?

Diane : Ja, wie anders ?

Luna : Elfie heeft de gewoonte je de hemel in te prijzen vandaar ... en ik hou van Elfie.

Elfie : En ik van Luna. Zij doet alles voor mij en ik alles en nog iets meer voor haar.

Luna : Iets meer ? Ik hoop veel meer.

Elfie : Slip of the tongue. Hier zet ze maar terug op 't juiste spoor. (Kussen uitgebreid alsof ze alleen zijn op de wereld.)

Diane : En hoelang zijn jullie nu al een koppel ?

Luna : Een jaar of vier, vijf.

Diane (verwijtend tegen Elfie) : Zonder me iets te zeggen !

Elfie : Jij hebt ook tot vandaag gewacht.

Luna : Zei ze niks, helemaal niks ?

Elfie : Het weerbericht afgewisseld met goede raad voor de vaak.

Luna : Shit tante ! In je plaats zou 'k in de grond kruipen van schaamte.

Diane : Ik zat er in maar vandaag ben ik er met opgeheven hoofd uitgekropen.

Luna : Was het zo moeilijk om je te uiten ? Wat lag er dan wel op je maag ?

Elfie : Weinig of niets, de voor die tijd losse zeden van mijn ma.

Luna : Sloeg ze je ?

Elfie : Ze had losse zeden, geen losse handen en misschien hier of daar nog een vijs los...

Diane : als ze gedronken had.

Luna : O, zoals Britt ?

Diane : Drinkt ze Britt ?

Luna : Niet meer dan wij.

Diane : Jullie ook ?

Elfie : Tante wat zou jij doen om je miserie te vergeten op een internaat zoals 't onze ?

Luna : Ook drinken.

Diane : Nee met drinken heb ik het door de schuld van mijn drinkebroer wel gehad !

Elfie : Je kunt toch niet passief blijven toekijken.

Luna : Nee maar je kunt het kot in de fik steken.

Diane : Ook niet. Wat zeg je ? Luna toch heb je al ooit een brand meegemaakt ?

Luna : O, ik liet maar een ballonnetje op.

Diane : Ik weet wat ik zou gedaan hebben. Ik zou er 't beste van gemaakt hebben.

Elfie : En weet je ook hoe ?

Diane : Goh, dat weet ik zo direct niet.

Luna : Dit is het eerlijkste antwoord dat je ons kon geven.

Elfie : Volledig akkoord.

Luna : Tante je bent niet alleen een prinseerlijke vrouw maar tevens een onvolprezen pleegmoeder ,een zegen voor iedereen die het geluk heeft gehad je te kennen.

Diane : Deze onvolprezen pleegmoeder heeft...

Elfie : mij wel in dat klote-internaat afgezet..

Diane : waar je op Luna bent gevallen wat alles goedmaakt wat ze je heeft aangedaan of niet soms ?

Luna: Veel.

Elfie : Toegegeven heel veel. Nu...

Diane : Wat, nu ?

Luna : Elfie kent me 4 of 5 jaar. Dat betekent dat ze vóór ze me kende afgezien heeft als een trekhond.

Elfie : Een gedumpte beest, tegen zijn goesting terechtgekomen of 't scheelt niet veel in een sjofel dierenopvangcentrum.

Luna : Ja en elke avond uitgelaten...

Elfie : aan de leiband zoals viervoeters,

Luna : net niet om onze behoefte te doen op 't gras.

Elfie : Internaten zijn voor kinderen wat 't leger is voor volwassenen.

Diane : Een goeie leerschool.

Luna : Oei oei oei ! Nu wie als kind een internaat overleeft kan tegen een stootje...

Elfie : en weet van aanpakken, iets voor de goede verstaander !

Diane : Oké wie oren heeft om te horen, hore.

Luna : Prima en 'k zie dat je goed uitgerust bent.

Diane : Normaal zou 'k zeggen.

Elfie : Dat zou moeten volstaan.

Diane : Volstaan om te begrijpen, ja maar om wat te begrijpen ?

Luna : Dat we nu lang genoeg betutteld geweest zijn.

Elfie : Dat we ons nu eventjes moeten kunnen uitleven.

Luna : En 's iets anders zien dan de vier muren van 't internaat.

Diane : Geen probleem als jullie uitslag goed is.

Elfie : En ik neem Luna mee.

Diane : Luna is je partner, een deel van jou en dus een deel van ons gezin .

Luna : Mag ik mee ? Mag ik echt mee ?

Diane : Dat spreekt vanzelf.

Luna (kust Diane) : Duizend keer bedankt tante. Ik ben nog nooit op reis geweest.

Diane : 't Is nie waar ! Haal je schade maar goed in Luna. 't Is je dubbel en dik gegund.

Elfie : Ook als Xanthippe niet afdokt ?

Diane : Wablief ? Dan zeker.

Luna : Hoe kan ik je ooit genoeg bedanken ?

Diane : Simpelweg door Elfie gelukkig te maken.

Elfie (tegen Luna) : Ga je dat kunnen ?

Luna : Misschien wel, als je een beetje meewerkt.

Diane : Doet ze dat dan niet ?

Luna : Je weet hoe ze is de wijsneus, daarom ook hou ik van haar.

Elfie (tegen Diane): Zo nu weet je meteen waarom ik regelmatig 's 't eigenwijs kind uithang.

Diane : Om Luna te plezieren.

Elfie : Logisch, ik ben haar genot en zij is het mijne.

Luna : Anders gezegd zij is mijn diertje en ik haar pleziertje.

Diane : En in welke richting...

Elfie : we zouden willen reizen ?

Diane : Ja richting 't strand van Scheveningen of richting 't strand van Mers-les-Bains ?

Luna en Elfie bekijken mekaar...

Luna (tegen Elfie) : 'k Dacht dat tante Di geen humor had !

Elfie : 'k Voel dat ze me vanaf vandaag elke dag gaat verbazen.

Diane : Ik kan 't proberen maar 't is maar de vraag of dat nog gaat lukken. Veel fantasie heb ik niet.

Luna : Zo erg is dat nu ook weer niet.

Diane : Vind je ?

Elfie : Maar natuurlijk tante want dat betekent dat je de verhalen van vandaag niet uit je duim gezogen hebt.

Luna : Waren ze zo afgrijselijk ?

Elfie : Nog afgrijselijker.

Luna : Shit tante heb je bloed aan je handen ?

Elfie : Eigenlijk niet.

Luna : Oef !

Elfie : Ze droeg handschoenen.

Diane : Ja toevallig.

Luna : Hoe clever !

Diane : Niks clever, alles toeval.

Luna : Goed gezien.

Diane : Geloof je me niet ?

Elfie : Ik wel.

Luna : Jij wel ?

Elfie : Affirmatief.

Luna : Alles welbeschouwd ik eigenlijk ook.

Diane : Des te beter.

Luna : Tante je bent er me eentje, een regelrecht fenomeen van een tante.

Elfie : Met een hart van goud.

Diane : Dank je liefje. Dus geen strandvakantie ?

Elfie : Nee niet echt. Hoewel ik zoals je weet een bad in zee best wel apprecieer.

Diane : In de Middellandse meer dan in de Noordzee.

Luna : Eigenlijk dachten we meer aan een rondreis.

Diane: Prima.

Elfie : Vind je 't goed ? Beter dan de strandvakantie ?

Diane: Veel beter !

Luna : Tante , je weet niet hoe gelukkig je ons maakt.

Diane : Nee ? Jullie gelukkig maken daar is 't me om te doen.

Elfie : Zo is ze mijn tante, een lang miskend schitterend schepsel.

Luna : Elfie toch ! Waarom heb je 'r toch niet eerder mee kennisgemaakt ?

Diane: Omdat de tijd daar nog niet rijp voor was.

Elfie : En ik nog minder . Maar nu 'k mijn trauma's verwerkt heb en Luna gevonden, stond niks, zelfs het gruwelijkste niet, nog in de weg.

Luna : Nu wil ik er niets over horen maar later...

Diane: na mijn dood...

Elfie : Ah nee, 'k heb er mijn buik van vol van al die lijken !

Luna : Ik ook tante temeer dat je nooit doodgaat. Enkel slechteriken en sukkels sterven en die verdienen niks beter.

Elfie : Voilà.

Diane : Goh het overgrote deel van de mensen waar wij deel van uitmaken zijn goed noch slecht. Je doet er dus beter aan mensen niet te rap in hokjes te plaatsen.

Luna : Daar kan ik me in vinden en dus zet ik je niet in een hokje maar als een relikwie in een schrijn.

Elfie (tegen Diane) : Wat zeg je daarvan ?

Diane: Dat je vriendin te goed is voor mij.

Luna (met een knipoog naar Elfie) : Te goed is beter dan te uitgekookt.

Diane (tegen Elfie) : Is ze dat ook, uitgekookt ?

Elfie : Met mij ? Nee, niet uitgekookter dan ik.

Luna : Laat ons zeggen dat we allebei niet van gisteren zijn en dus hebben we gedacht...

Elfie : dat die rondreis die je zoveel beter voor ons vindt dan de strandvakantie...

Diane : Absoluut.

Luna : een tijdje mag duren.

Diane : Waarom niet ?

Elfie : Ja waarom niet ! Reizen zijn leerzamer voor de jeugd dan studies of niet soms?

Diane: Soms wel, soms niet. In ieder geval jullie hebben mijn zegen.

Elfie en Luna kussen Diane, elk op een wang.

Elfie en Luna (samen) : Dank je dank je dank je !

Elfie : Nu we je zegen hebben...

Diane : Ga je 'r aan twijfelen ?

Elfie : Je bent nog nooit op een belofte teruggekomen.

Diane: Nu dus ook niet.

Luna : Klasse , grote klasse !

Elfie : Trouwens met wat je me opgebiecht hebt houden we een serieuze stok achter de deur.

Diane : Jullie zullen hem niet nodig hebben.

Elfie : Nee ?

Diane : Sterker nog, ik ga er vanuit dat je die stok achter de deur al tijdens de eerste koude winteravond in 't vuur zult gooien.

Elfie : Oké. Gooi jij er hem maar in als we hem toch niet nodig zullen hebben.

Luna : Wij beginnen volgende week al aan onze rondreis.

Elfie : een wereldreis.

Diane : Een.. ? (Staart met open mond en glazige blik de meisjes aan en dan valt het doek over "Zuinige zege van de rede ".)

